

Aforizmalarım 1

– Hikmet Haşlak · 11 Eylül 2011

▼ mutluluk denen ahmak
ne kadar zor
iki kelime etmek karşında
iki kelime bakmak ▼ yarasından can damlıyor Şair'in ▼ kapa çeneni sessizlik ▼ bizimki şiddetli geçimlilik
▼ takma düşlerimle ısıyorum yokluğunu ▼ en ortak yerimizden kırılalım gel
ezbere
sıkış tıkış
binip gidelim en uçuk gemilere ▼ işte ben bu evde doğdum
saçları omzundan aşağı
kadından bu evde ▼ ses kayıtlarım varmış elinde suskunluklarım için ▼ Siyah Kuğu ve Sen
öğrendik birlikte
ah ihtirası nasıldır bir kadının
yemin ederim özledim
eğilip eğilip
öpüşümü arasına boynunu adının ▼ bugün yağmur yağdı...toprakta bir sosyalizm kokusu vardı... ▼ ah
senin o öpüşlerin yok mu !
yok.. ▼ çok özlemişti
sustu
ki
söyleyebilsin
ağzına geleni ▼ uyurken bile gözlerin, ve susarken sesin...güzelmış... ▼ sağlığınıza duacıyım hepinizin
ey
içimin açıkları ▼ öyle büyüktü işte dedemin aşkı
tutmayınca dizleri
eksiksiz
oturarak
yine kılardı namazı ▼ öyle işte homurdanarak gitti içimde bir şey... ▼ şimdi artık bende herkes gibiyim...
▼ aşk faşizmdir...en sert ötekileştirmedir... ▼ iki komşu görmeden bitirilen bir aşk
en yaramaz halidir çocukluğumuzun
ağır bir teselli gerektirir
ve
işe yaramaz burada artık 'sağlık olsun' ▼ yoksunluğundandır ki yoksullara yardım hep
heyecanlandırmıştır beni...sulandırmıştır genzimi... ▼ özlemim çok yükselmiş, acilen sana kaldırsınlar
beni ▼ açık büfe yalnızlık ▼ bi imza verir misin Tanrım !! ? ▼ sevgilim, anamızın ak sütü gibi helaldir artık
bize ayrılık ▼ utandım bir gülü resimlerken ▼ hayat

keşke serçelerden ibaret olsaydı

acıkip acıkıp

pervazlara konan ▼ cuk oturmuş hüzün ölüme ▼ aşk : sivil itaat ▼ başucumuzdan hiç eksik olmasada yaşlanmak gözümüzden kaçıyor çoğu zaman 'yaşamak' ... ▼ beni sana üşürken görmüşler ! ▼ an error occured while you were living..check your life connection ▼